

نقيب شمارو 1

ادارو : اسلام دوست سنت

اداريو

سڀ تعريفون الله تعاليٰ لاءِ جيڪو خالق و مالڪ ۽
موليٰ و مددگار آهي ۽ درود و سلام محمد رسول
الله ﷺ جن تي ۽ سندن آل تي ۽ اصحاب تي رضي
الله عنهم اجمعين.

بسم الله الرحمن الرحيم

دنياوي مسئلن ۽ نفسا نفسي جي آندهي سهڻي ڌرتي
سنڌ جي غيور لوڪ کي دين اسلام کان چڻ پري
ڪنيون وئي آهي. قرآن و سنت جي علم کان اڻڄاڻائي
۽ اهل بيت و صحابه ڪرام رضي الله عنهم جي
سيرت کان بي خبري جي سبب اسان بدعتن ۽ فتنن
جي گهيري ۾ اچي ويا آهيون.

بدعتن ۽ فتنن جي هن اونڌاھ ۾ نقيب رسالي ذريعي
ننڍڙي لاٽ ٻارڻ جي ڪوشش ڪئي وئي آهي. الله
تعالٰيٰ هيءَ ڪاوش قبول فرمائي ۽ هن ڪم ۾
پنهنجي مدد ۽ برڪت عطا فرمائي. آمين

فهرست

4	درس قرآن	1 -
5	درس حديث	2 -
6	عقيدهء تقدير	3 -
8	ميثاق مدينه ۽ يهود مدينه	4 -
11	امت جون بيماريون ۽ سبب	5 -

درسِ قرآن

الله جي هدايت يا شيطان جي رفاقت

سوره الانعام ، آيت 125

بس جنهن کي الله هدايت ڏيڻ جو ارادو ڪندو آهي ته ان جو سڀني اسلام لاءِ ڪولي ڇڏيندو آهي ۽ جنهن کي (بندي جي پنهنجي سرڪشي سبب) گمراه ڪرڻ جو ارادو ڪندو آهي ته ان جو سڀني تنگ ڪري ڇڏيندو آهي ۽ ايئن تنگ ڄڻ ته هو وڏي تڪليف سان آسمان جي طرف ڇڙهي رهيو هجي. اهڙي طرح الله انهن ماڻهن تي گندگي مسلط ڪري ڇڏيندو آهي جيڪي ايمان نه ٿا آڻن.

حق جي طرف بندي جي پنهنجي سوچ و فڪر ۽ ڪوششن سبب الله تعاليٰ بندي تي ايئن ڪرم ڪندو آهي جو ان جي لاءِ نيڪي جو رستو آسان ڪري ڇڏيندو آهي ۽ برائي کان بيزاري سندس دل ۾ وجهي ڇڏيندو آهي.

جڏهن ته واضح علم ۽ هدايت سامهون اچي وڃڻ جي باوجود بندو سرڪشي ۽ نافرمان ڪرڻ لڳي ته پوءِ شيطان ان جو ساٿي بڻجي کيس گمراهي طرف ڌڪيندو آهي.

سوره زخرف جي آيت 36 ۾ ارشاد آهي ته "جيڪو رحمٰن جي ذڪر کان غافل ٿيندو آهي ته اسان ان تي هڪ شيطان مسلط ڪري ڇڏيندا آهيون جيڪو ان جو ساٿي بڻجي ويندو آهي." يعني جيڪو الله رب العالمين جي ذات ۽ هدايت کان نافرمان ڪندو ته هو شيطان لاءِ آسان شڪار بڻجي وڃي ٿو.

درسِ حديث ايمان جي مناڻ

رسول الله ﷺ جن فرمايو ته :

- جنهن ۾ ٽي خصلتون پيدا ٿي ويون ته ان ايمان جي مناڻ چڪي ورتي.
- 1 - الله ۽ سندس رسول ان لاءِ سڀ کان وڌيڪ محبوب هجن.
 - 2 - ڪنهن سان به محبت رکي ته فقط الله جي رضا خاطر رکي.
 - 3 - ايمان کان بعد ڪفر ڏانهن وڃڻ کي ايئن ناپسند ڪري جيئن ان کي باهه ۾ وڌو پيو وڃي.

صحيح بخاري ، حديث # 16 ، 6041

اسين الله ۽ سندس رسول ﷺ سان محبت جي دعويٰ زباني ڪلامي ته ڪندا آهيون پر شادي، غمي، ڪاروبار، سياست ۽ معاشرت ۾ اسان الله ۽ رسول جي حڪمن ۽ هدايتن کي پئي ڏئي راسمن ۽ رواجن تي هلڻ کي ترجيح ڏيندا آهيون ۽ سوچ اها هوندي آهي ته ماڻهو ڇا چوندا.

رسول الله ﷺ جن فرمايو ته جڏهن ڪو شخص پنهنجي اسلام کي عمدہ بڻائي ڇڏيندو آهي ته ان جي هر نيڪ ڪم جي بدلي ان لاءِ ڏهن کان وٺي ست سؤ گنا تائين نيڪيون لکي وينديون آهن. (صحيح بخاري # 42)

اسلام کي عمدہ بڻائڻ جو مطلب اهو آهي ته هر ڪم ڪرڻ وقت الله ۽ رسول جي احڪامات ۽ هدايات کي سامهون رکجي ۽ ماڻهن جي بجائي الله ۽ رسول جي راضي ۽ ناراضگي جو فڪر ڪجي.

تقدير جو عقيدو

ڪجهه ماڻهو چوندا آهن ته جڏهن تقدير ۾ لکجي چڪو آهي ته ڪير نڪ آهي ۽ ڪير بد آهي، ته پوءِ عمل ڪرڻ جو ڇا فائدو؟ ٿيندو اهو ئي جيڪو تقدير ۾ لکيل آهي. اها ڳالهه سمجهي ڇڏجي ته ان جو مطلب اهو نه آهي ته انسان اهو ئي عمل ڪندو جيڪو سندس تقدير ۾ لکيل آهي، پر دراصل ان جو مطلب هي آهي ته تقدير ۾ اها ئي ڳالهه لکيل آهي جيڪا بندو پنهنجي اختيار سان ڪندو. جيئن ته تقدير علم الاهي جو نالو آهي ۽ الله تعاليٰ کي پهريان کان خبر آهي ته بندو پنهنجي اختيار سان ڇا ڇا ڪندو، تنهن ڪري الله تعاليٰ اهو سڀ لوح محفوظ ۾ لکي ڇڏيو. يعني بندي جي نيڪ يا بد هجڻ جو دارومدار هن جي پنهنجي اختياري عملن تي آهي.

جڏهن تقدير لکجي چڪي ته پوءِ تدبير جي ڪهڙي ضرورت؟

جيستائين ڳالهه آهي سج، چنڊ، تارن، پهاڙن، جنگلات، دريائن وغيره جي ته اهڙي مخلوق جي تقدير اها ئي آهي جيڪا الله جي طرفان اٿل آهي. جڏهن ته انسان کي الله تعاليٰ عقل، علم ۽ عمل جو اختيار ڏنو آهي. تنهن ڪري انسان کي جائز ڪم لاءِ هر ممڪن تدبير ڪرڻ گهرجي ۽ پوءِ فيصلو ۽ نتيجو الله تي ڇڏي ڏي. رسول الله ﷺ جن جي فرمان ۾ اچي ٿو ته دعا تقدير کي رد ڪري سگهي ٿي. ٻين تدبيرن جيان دعا به

هڪ عمل آهي ۽ اهڙو عمل جيڪو تقدير تي غالب اچي سگهي ٿو.

سوره نجم جي آيت 39 ۾ ارشاد آهي ته انسان جي لاءِ اهو ئي ڪجهه آهي جنهن جي هو ڪوشش ڪري ٿو مطلب هر انسان کي پنهنجي عملن جو ڦل ملي ٿو. باقي الله جنهن کي چاهي ته بنا عمل جي به ڪجهه عطا ڪري سگهي ٿو ۽ جنهن کي چاهي تدبير ڪرڻ جي باوجود به محروم رکي سگهي ٿو. پر اسلام انسان کي تدبير ۽ ڪوشش جي تلقين بحرحال ڪري ٿو. هر ممڪن ڪوشش ڪرڻ کان بعد ۾ جيڪڏهن گهربل مقصد يا نتيجو نه ملي ته پوءِ الله جي رضا تي راضي رهجي. تدبير ڪرڻ کان اڳ ۾ ائين نه چئجي ته جيڪو تقدير ۾ لکيل آهي اهو ئي ٿيندو، تدبير ڇا ڪجي؟ ۽ نه ئي وري جائز ۽ هر ممڪن تدبير ڪرڻ کان بعد ائين چئجي ته هيئن نه ڪجي ها هونئن ڪجي ها وغيره وغيره.

ميثاقِ مدينه ۽ يهودِ مدينه

هي تحرير عهد نامو آهي محمد نبي اُمِّي ﷺ جي طرف کان مسلمانانِ قریش و يثرب ۽ يهود جي درميان جيڪي مسلمانن جي تابع هوندا.

(معاهدي جا ڪجهه خاص نقطا)

۱ قصاص ۽ خون بها جا پراڻا طريقا عدل و انصاف سان قائم رهندا.

۲ جنهن قبيلي جو قيدي هوندو ان کي آزاد ڪرائڻ لاءِ فديو انهيءَ جو قبيلو ادا ڪندو.

۳ ڪوئي مسلمان ڪنهن مسلمان کي ڪافر جي بدلي ۾ قتل نه ڪندو ۽ نه ئي مسلمان جي مقابلي ۾ ڪنهن ڪافر جي مدد ڪندو.

۴ ڪنهن به قاتل جي ڪا مدد يا حفاظت نه ڪئي ويندي ۽ جيڪو ايئن ڪندو ان جي مٿان الله جي لعنت ۽ غضب هوندو ۽ ان کان رقم يا معاوضو قبول نه ڪيو ويندو.

۵ ڪنهن به فسادي کي مدد يا ٺڪاڻو ڏيڻ جي اجازت نه هوندي.

۶ جنگ جي صورت ۾ يهودي مسلمانن جو ساٿ ڏيندا.

۷ جيڪي يهودي مسلمانن جي تابع هوندا انهن جي حفاظت مسلمانن جي ذمي هوندي.

۸ يهودين کي مذهبي آزادي حاصل هوندي.

۹ ڪوئي ڪافر قریش جي ڪنهن جان يا مال کي مسلمان

جي مقابلي ۾ پناه نه ڏيندو.

۱۰ ڪوئي قبيلو رسول الله ﷺ جي اجازت کان بغير معاهدي کان عليحدگي اختيار نه ڪندو.

۱۱ ڪنهن جهيڙي يا اختلاف ٿيڻ جي صورت ۾ الله ۽ رسول جي طرف رجوع ڪيو ويندو.

اها ڳالهه ذهن ۾ هجي ته يهودين سان هي معاهدو ان وقت ٿيو جڏهن جزيي جو حڪم اڃا نه آيو هيو يعني بعد ۾ غير مسلمن سان صلح يا جنگ بندي فقط ان صورت ۾ ڪئي وئي جڏهن هو جزيو ادا ڪندا. سوره توبه جي آيت 29 ۾ ارشاد آهي اهلِ ڪتاب (يعني يهود ۽ نصاري) منجهان وڙهو انهن سان " جيڪي الله ۽ يومِ آخرت تي ايمان نه آڻن ۽ نه ان کي حرام چون ٿا جيڪو الله ۽ ان جي رسول حرام ڪيو آهي ۽ نه ئي دين حق اختيار ڪن ٿا ايسٽائين جو اهي مغلوب ٿي ڪري " جزيو ڏين.

رسول الله ﷺ جن يهودي قبائل سان هي معاهدو ڪيو پر اڳتي هلي يهودين معاهدي جي خلاف ورزي ڪئي. مسلمانن جي مقابلي ۾ ڪفار مڪه جا اندروني طور ساٿي ٿيا، قریش مڪه سان جنگ جي وقت مسلمانن جو ساٿ نه ڏنائون، دين اسلام جو مذاق اڏايائون، نبي ڪريم ﷺ جن جي شان ۾ گستاخي ۽ قتل جون سازشون پڻ ڪيون. معاهدي جي خلاف ورزي ڪرڻ جي سزا ۾ يهودين کي مديني مان نيڪالي ڏني وئي. ان کان بعد به يهودي پنهنجي حرڪتن کان نه مڙيا ۽ قریش مڪه سميت ٻين عرب قبائل کي گڏ ڪري مسلمانن خلاف سپ کان وڏو لشڪر تيار ڪرايو. جنهن جي نتيجي ۾ غزوہء خندق

ٺي. ان کان پوءِ يهودين سان خير ۾ جنگ ڪري کين عرب
جزيري مان ئي ڪڍيو ويو.

جزيو

اسلامي نظام ۾ مسلمانن کان زڪوات
وصول ڪئي ويندي آهي جڏهن ته غير
مسلمن کان جزيو ورتو ويندو آهي.
جزئي جي رقم هر ڪنهن جي مالي
طاقت مطابق مقرر ٿيندي آهي. جزيو
ڏيندڙن کي مذهبي آزادي حاصل هوندي
آهي ۽ سندن جان، مال ۽ عزت جي
حفاظت اسلامي حڪومت جي ذميداري
هوندي آهي.

امت جون بيماريون ۽ سبب

رسول الله ﷺ جن فرمايو ته

- جڏهن ڪنهن قوم ۾ فحاشي عام ٿي وڃي ته ان ۾ طاعون ۽ ٻيون اهڙيون بيماريون ظاهر ٿي پونديون آهن جيڪي پهريان نه هيون.
- جڏهن ماڻهو ماپ تور ۾ ڪمي ڪرڻ لڳندا آهن ته اهي قحط، معاشي تنگي ۽ پنهنجي حڪمرانن جي ظلم جو شڪار ٿيندا آهن.
- جڏهن ماڻهو پنهنجي مال مان زڪوات ادا نه ڪندا آهن ته الله آسمان مان بارش کي روڪي ڇڏيندو آهي ۽ جيڪڏهن زمين تي جانور نه هجن ته (انسان جي گناهن جي سبب) آسمان کان پاڻي جو هڪ قطرو به نه ڪري.
- جڏهن ماڻهو الله ۽ ان جي رسول جي عهد و پيمان کي ٽوڙي ڇڏين (يعني الله ۽ رسول جي حڪمن جي خلاف ورزي ڪن) ته الله انهن تي ڪو دشمن مسلط ڪري ڇڏيندو آهي اهو انهن کان سڀ ڪسي وٺندو آهي جو ڪجهه انهن وٽ هوندو آهي.
- جڏهن حڪمران الله جي ڪتاب جي مطابق فيصلو نه ڪن ۽ الله جيڪو نازل ڪيو آهي ان کي اختيار نه ڪن ته الله ان قوم ۾ ڦڦڙ ۽ اختلاف وجهي ڇڏيندو آهي.

[سنن ابن ماجه # 4019]

اسلام دوست سنڌ

Facebook Page
Islam Dost Sindh